

SVATOMOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXVII. Číslo 12 22.3.2020

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám. (Ž 23)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 9,1-41, výběr Jan 9,1-7)

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo zhřešil: on sám, nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ - to slovo znamená „Poslaný“. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Proč jsou na světě nemoci? Je to snad Boží trest? Možná jsou to otázky, které se nejednomu z nás honí tyto dny v hlavě. A mohli bychom jít ještě dále: Proč trpím zrovna já a ne někdo jiný? Co jsem komu udělal? Ježíš říká: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky.“ Jestliže je nějaký důvod, důvod pro nemoc a utrpení, pak takový důvod vypadá úplně jinak: u slepce z dnešního evangelia to Ježíš názorně ukazuje. Slepota tohoto člověka měla svůj zřejmý důvod, byla tak důležitá, že si o ní ještě dnes povídáme, ale s trestem neměla absolutně nic společného. Mysleme na to! A to proto, že smysl osudu, nějaké nemoci, zničených snů, ztracených nadějí a plánů obvykle nevidíme. Někdy se k němu možná po letech dobereme, ale většinou jej nikdy nepochopíme. Tak proč musí někteří tolik trpět? Jedno je jisté, a to nikoli pouze díky dnešnímu evangeliu: nejedná se o nějaký Boží trest! Tak totiž, a o tom jsem skálopevně přesvědčen, že třeba nějakými viry z jasného nebe, tak nás prostě Bůh netrestá. A už vůbec ne ty nejslabší. Ale je důležité si položit otázku, do jaké míry jsme jako lidstvo některým nemocem, třeba zrovna té, která nás všechny aktuálně tíží nejvíce, mezi nás umetli cestu. A také druhou: jestli si z toho konečně vezmeme nějaké ponaučení. Bylo by totiž už načase.

PŘÍŠTÍ NEDĚLI: Jan 11,1-45 Já jsem vzkříšení a život.

SLOVO KŘEŠŤANA – SLOVO K ZAMYŠLENÍ A K POVZBUZENÍ

(...) Zároveň vás prosím, abyste nepropadali žádné panice a epidemii strachu. Panika, která se šíří, vypovídá o strachu ze smrti a ztrátě Boha. Všichni jsme smrtelní. Ale křesťan se smrti nebojí, protože věří v Ježíše, který řekl: „Já jsem vzkříšení a život, kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít a žádný kdo žije a věří ve mne, neumře navěky“ (Jan 11,25-26). A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vás“ (Řím 8,11). A křesťan přeci nepatří sám sobě, jeho život patří Kristu, který učí: „Kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání ho“ (Mk 8,35). Neriskujme zbytečně, buďme poslušnými občany, ale následujme svého Pána, který nás učí sloužit těm nejslabším s výhledem na věčný život. V dějinách máme mnoho světců, kteří obětovali své životy ve službě nemocným. Mimořádné těžkosti volají po mimořádné službě lásky. Myslete na svatou Matku Terezu. Zároveň zvu každého z vás k modlitbě. Připojme se k těm, kteří se už začali spojovat každý večer ve 20 hodin v modlitbě za ukončení epidemie, za všechny nemocné, za překonání strachu, za pomoc pro všechny zasažené, za odpuštění hříchů i usmíření Boha, za to, abychom byli opravdovými křesťany, kteří nejen věří v život věčný, ale také s ním počítají, abychom byli svědky a prostředníky Boží lásky. Společná modlitba je nejsilnější zbraní, kterou máme. (...)

Z HISTORIE KOSTELA - První stavitelé a faráři dnešního kostela

Prvním stavitelem dnešního kostela byl s největší pravděpodobností Jakub Ketenreiter (Jaksch Parlierer) zmiňovaný v písemných pramenech z let 1407-1430. Připouští se možnost, že vypracoval i projekt kostela. Při pohledu z našich časů v tichu zíráme na všestranné schopnosti tehdejších elit. Vždyť dnes by takovou stavbu připravovaly týmy nejlépe vybavených odborníků. Zajímavé na druhou stranu je, že nevíme, kdo byl v první fázi stavby kostela u sv. Mořice farářem. Víme ale, že v dómské kapitule se o záležitosti mořického kostela staral Vilém Kortelangen. Od roku 1419 byl pak u sv. Mořice farářem Kuneš ze Zvole, který se později stal olomouckým biskupem užívajícím jméno Konrád. Když se podíváme do moderní studnice moudrosti - Wikipedie, najdeme tam u jména Kuneš ze Zvole dost dlouhý seznam funkcí, které tento člověk zastával. Také se tam píše, že byl farářem u sv. Mořice v Kroměříži. Jak to tedy bylo doopravdy? Možná by to mohl vystopovat některý z dnešních mořických farníků. K informaci, že biskup Kuneš (Konrád) zemřel v Ulmu na uplavici, můžeme se skromností konstatovat, že projekt jednotné Evropy není naším „vynálezem“. V této kapitole o historii si můžeme ještě připomenout jediný artefakt z interiéru našeho kostela, který přečkal husitské války a je uložený v Národní galerii v Praze. Jedná se o tzv. *rajhradskou archu*, deskovou malbu znázorňující ukřižování Krista. Některé prameny uvádějí, že pochází až z doby po r.1444 a že byla instalována na oltáři sv. Kříže v kryptě mořického kostela. Zajímavá je na tom skutečnost, že tato vzácnost byla v 18. století odvezena do kostela sv. Filipa a Jakuba na Nových Sadech jako nepotřebný inventář.

AKTUALITY Z FARNOSTI

Z rozhodnutí České biskupské konference jsou bohoslužby a jiné pobožnosti do odvolání zrušeny. Zveme vás ke sledování mše sv. online <https://www.mseonline.cz/>, resp. návodu, jak uspořádat domácí bohoslužbu (<https://www.ado.cz/2020/03/14/manual-pro-domaci-nedelni-bohosluzbu/>).

Bratři dominikáni nabízí na YouTube aktuální kázání pod mottem *Boží Slovo však sputáno není...!*: <https://www.youtube.com/channel/UCFhR5Lpg6ukDbTQhOP7flaQ>.

Arcibiskupství olomoucké a Cyrilometodějská teologická fakulta Univerzity Palackého společně nabízejí duchovní a psychoterapeutickou pomoc na telefonu – všem, kdo v čase epidemie potřebují podporu nebo povzbuzení. Touto službou chtějí obě instituce vytvořit bezpečný prostor vám, kteří jste se v důsledku nucené karantény a z ní vycházejících opatření dostali do psychické nepohody a míra vašich obav a úzkostí přesahuje pro vás únosnou mez. Také v případě, kdy potřebujete duchovní podporu nebo povzbuzení: využijte nabízených kontaktů. K dispozici vám jsou odborníci několika oborů, kteří se při telefonickém rozhovoru s vámi budou snažit zvládnout vaši nastalou situaci nebo vás nasměrují tak, aby se vám v dané situaci dostalo co nejlepší pomoci. Pomoc nabízíme na základě telefonického rozhovoru, a to na uvedených telefonních číslech. Všichni zúčastnění tuto službu vykonávají jako dobrovolnou, vedle svých běžných pracovních povinností. Proto je možné, že ne vždy mohou hovor přijmout. Nedovoláte-li se tedy na vámi vybrané číslo, volejte na jiné z uvedených:

Duchovní a psychoterapeutická pomoc

P. Lukáš Engelmann, kněz, psychoterapeut, 731 402 155

P. Jindřich Kotvrda, kněz, psychoterapeut, 739 389 136 (9–17 hod.)

P. Roman Macura, kněz, psychoterapeut, 603 787 013

Duchovní pomoc

S. Lucie Cincialová, řeholnice, 731 600 081

S. Klára Maliňáková, řeholnice, psychoterapeut pod supervizí, 731 646 963

Dominik Opatrný, teolog, nemocniční kaplan, 731 788 901

P. Pavel Stuška, kněz, 731 621 190

P. Václav Tomiczek, kněz, nemocniční kaplan, 736 647 693

Další kontakty, týkající se *psychoterapie*, jsou k dispozici na webové adrese <https://www.ado.cz/2020/03/17/duchovni-a-psychoterapeuticka-pomoc-na-telefonu/>.

KOUTEK MOUDROSTI

Než se člověk vydá hledat štěstí, měl by se zeptat, zda je někdo neztratil. (Zarko Petan)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Stačí napsat email s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit. Farnost Svatého Mořice Olomouc ..